

§ 4, saa vil man finde, at alle de der opførte Fugle ere Insectædere. Den allerførste Part af dem ere Drækfugle, som først komme her til omtrent i Mai, nogle dog lidt tidligere, og som reise bort i August eller saa omtrent. Deres Leveviis kjender man, og deres Indflydelse paa Vegetationen kjender man ligeledes. Jo mere Naturen derhos studeres, desto flere og bestemtere Udtalelser kommer der iust fra Sagkyndige om den store Indflydelse, som disse Fugle ved deres Virksomhed udøve paa vore Skove, Gaver og Marker. Naar man begrænder sig til at frede dem, hvis Leveviis man saaledes kjender, og hvis Virksomhed er ubetinget nyttig, saa risikerer man altsaa ikke at begaae noget Misgreb. Alt, hvad der er tvivlsomt, er holdt udenfor. Men nu vil man fremdeles sige: „Sa, men Folk kjende ikke disse Fugle“. Og med denne Betragtning for Die kom saa det ærede 2det Medlem for 9de Kred (Estrup) med en Henstilling om at gaae en heelt anden Vej. Denne Tanke har allerede tidligere tiltalt adskillige Medlemmer, og den vilde ogsaa tiltale mig, hvis den lod sig udføre, hvis den var praktisk, men jeg er overbevist om, at de ærede Medlemmer, dersom de ville prøve paa at sætte den frem i Lovforslagsstil, som den ærede Landskabsmand antydede, ville finde, at de komme til at støde paa de selv samme Banstueligheder som nu, og det endog i større Omfang, end man nu anker over med Hensyn til det første Afslut af § 1. Vi have nemlig her i Danmark noget over 300 Aiter af Fugle. Og skulde man nu til at betegne, hvilke af disse der maatte skydes hele Aaret igjennem, saa vilde man finde, selv om man regnede de Fugle fra, der blot trække over og ikke blive hos os, at der var et meget stort Antal, for hvilke man ikke turde vove at sætte nogen Fredningsbestemmelse, deels fordi man ikke kjender deres Liv tilstrækkelig nøie, deels fordi de kunne blive skadelige, hvorfor man ikke vilde kunne nægte Folk at skyde dem. Men dersom man saaledes skulde opregne dem, som det var tilladeligt at dræbe til enhver Tid, saa vilde man finde, at Listen vilde blive meget længere end den, der findes i Udval-

gets § 4, og at de Navne, der derved vilde komme til at træde frem for Læserne, vilde blive ligesaa ukjendte som de, der staae i den nævnte Paragraph. Seg vil tilstaae, at Sagen stiller sig saaledes for mig, at der ikke findes nogen Udvei i den omtalte Retning. Den Bemærkning, at man ikke kjender de Navne, der her ere opførte paa insectædende Fugle, har jo vel ogsaa nok en vis Bægt, men paa den anden Side maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at man nu lærer Naturhistorie i Skolerne, og at Kundskaber til Naturhistorien dertgjennem udbreder sig saa vel, at det er ganske almindeligt, at Ungdommen kjender de Navne, som ere opførte i § 4, og jeg vil haabe, at Kundskaben kan udbrede sig videre. Men hvorledes ere derhos disse Navne komne til at staae her? Det maa jeg ogsaa bede erindret; thi man bør vel overveie, hvilke Banstueligheder det kan have at affatte et saadant Lovforslag, inden man dømmer om, hvad Udvalget har gjort. Den Række af Navne, som man nu finder mindre forstaaelige, indeholder Navnene paa forskjellige Fugle, som ere traadte istedetfor det Udtryk, der fandtes i Regjerings Lovforslag: „Sangfugle“. Og hvorfor har man forladt dette Udtryk? Det har man gjort, fordi det er et altsaa usikkert og ubestemt Begreb. Det er ikke muligt at definere en Sangfugl paa anden Maade, end at det er en Fugl, der har et særegent Apparat i Struben, som kaldes Sangmuffelapparatet. Men vil man nu undersøge, hvilke Fugle der have dette Apparat, saa vil man finde, at ogsaa Navnen har det; den vil man dog vel imidlertid ikke regne med til Sangfuglene. Fremdeles maa man komme til at regne med til Sangfuglene mange Fugle, som ere kornædende, og som det ikke gaaer an at frede, fordi de under visse Betingelser ere aabenbart skadelige. Der har altsaa ingen anden Udvei været for Udvalget, saaledes som dette har stillet sig sin Opgave, end at opregne de Arter af Fugle, som ere ubetinget insectædende, og som derfor ubetinget ere nyttige. Størstedelen af dem er, som sagt, Drækfugle, der komme i Mai og reise i August, og det forekommer mig derfor, at man vilde vildelede Læserne ved at sige, at de skulde fredes fra den